

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11134

гр. София, 20.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в закрито заседание на 20.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

като разгледа дело номер **3425** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е по жалба на В. Е. Ц., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Заповед № 26-4332-000602/09.02.2026г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която е временно отнето свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, поради извършено нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДвП. Мярката е наложена за това, че на 08.02.2026г. В. Ц. е управлявал МПС с рег. СВ 2129 АХ, собственост на Б. В. Ц., което е със служебно прекратена регистрация. С жалбата е направено искане за спиране изпълнението на административния акт по съображения, че причинява значителни и труднопоправими вреди. Конкретно се сочи, че жалбоподателят е ангажиран всекидневно да вози внуците си /на бг. и 8г./ на детска градина и на училище, тъй като дъщеря му е самотна майка и е в невъзможност да отсъства от работа. Посочва, че към момента превозното средство е валидна застраховка, а административният орган е приел доказателствата и вече е върнал регистрационните табели на автомобила. Изтъква се, че нито той, нито синът му, който е собственик на автомобила, е бил уведомен за дерегистрацията и че не е действал виновно. Съдът, като се запозна с жалбата и приложените към нея доказателства, намира, че искането за спиране на изпълнението е процесуално допустимо - направено е от надлежна страна, в хода на образувано съдебно производство по оспорване на заповедта.

Съгласно чл.166, ал.2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

В случая предмет на жалбата е административен акт, за който е допуснато предварително

изпълнение по силата на закон - чл.172, ал.6 от ЗДвП.

Наведените от жалбоподателя доводи не обосновават извод за наличие на опасност от причиняване на значителни или труднопоправими вреди.

Въпреки това, съдът счита, че искането за спиране на предварителното изпълнение следва да бъде уважено поради следното:

Административният орган е отнел СУМПС, тъй като при извършената проверка полицейският орган е установил, че управляваният от жалбоподателя автомобил е с прекратена служебно регистрация поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Нарушението е установено на 08.02.2026г., а видно от приложените по делото доказателства /полица/, на 09.02.2026г. е сключена валидна застраховка "Гражданска отговорност" за процесния автомобил.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10, изр. второ от ЗДвП, служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Предвид доказателствата за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ съдът приема, че целта на предвиденото в закона предварително изпълнение на принудителната мярка е вече постигната, поради което искането за спиране на предварителното изпълнение би могло да бъде уважено.

Така мотивиран, Административен съд София –град, III отделение, 51 състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед № 26-4332-000602/09.02.2026г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ –СДВР,

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: